

182. Det er en Forudsætning, at det med Hensyn til de Punkter, for hvilke den ensartede Veksellov ikke indeholder almindelige Bestemmelser, staar hver enkelt af de kontraherende Parter frit for at vedtage saadanne Lovbestemmelser, som den maatte anse for passende. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Formen for Protester og de Foranstaltninger, der skal træffes i Tilfælde af Ødelæggelse, Tab eller Tyveri af en Veksel.

183. Konferencen gjorde, hvad der kunde gøres for at indskrænke Forbeholdene til det mindst mulige, men til Slut maatte den dog vedtage et ret stort Antal saadanne for at forlige de kontraherende Parters forskellige Interesser og for samtidig at muliggøre Aftalernes Ratifikation og Ikrafttræden, eller med andre Ord, for at naa til praktiske Resultater i Retning af en ensartet Veksellovgivning.

III.

Konvention angaaende visse Lovkollisioner indenfor Vekselrettens Omraade.

Betænkning afgivet af M. Diena (Italien).

Art. 2 (gl. Art. 3, Eksperternes Udkast).

184. Konferencen begyndte sin Hoveddrøftelse af Konventionsudkastet angaaende Lovkollisioner indenfor Vekselrettens Omraade med en Undersøgelse af Artikel 3 i Eksperternes Tekst. Denne Artikel er utvivlsomt af vidtrækkende Betydning, idet den behandler et Spørgsmaal — de kontraherende Parters Habilitet —, der ikke er afgjort af den ensartede Veksellov.

185. Realiteten af Artiklens første Stykke, der nu er bleven Stykke 2 i den endelige Tekst, blev tiltraadt i sin foreliggende Affattelse, bortset fra, at Ordene „eller Egenveksel“ blev tilføjet efter Ordene „trukken Veksel“. Dette blev gjort for at undgaa enhver Mulighed for Tvivl, og fordi Udkastets andre Artikler udtrykkelig nævner trukne Veksler og Egenveksler sammen.

186. Under Diskussionen blev det gjort gældende, at denne Bestemmelse, hvorved en Persons Habilitet afgøres efter Lovgivningen i den Stat, hvor han har Borgerret, eller ved den Lov, der af det paagældende Lands Lov erklæres for afgørende, vilde være det samme som at antage den Teori, der i den internationale Privatret betegnes som „renvoi“ Teorien. Det blev gjort gældende, at i den her diskuterede Artikel blev denne Teori antaget i begrænset Omfang for at undgaa alle de Ulemper, der vilde opstaa, hvis Teorien blev almindelig anvendt. Yderligere vilde dens Vedtagelse, i det Omfang som i første Stykke bestemt, medføre den store praktiske Fordel, at man derved vilde sikre sig Støtte fra Lande, hvor Habiliteten bestemmes af en anden Lovgivning end vedkommende Lands, f. Eks. Domicillandets Lov, eller *lex loci actus*.

187. Desuden kan dette System eventuelt gøre det lettere for det britiske Imperium (og maaske ogsaa for De forenede Stater) at tiltræde Konventionen om visse Retskollisioner indenfor Vekselrettens Omraade. Af denne Grund blev paa Anmodning af den britiske Delegerede Ordene „Land“ eller „Plads“ overalt indsat i Stedet for Ordet „Stat“ i Konventionens Tekst, og særlig da i første Stykke af Artikel 2, skønt den der omhandlede Lov er den nationale Lov.

188. Konferencen tiltraadte ikke det af en Delegation fremsatte Forslag gaaende ud paa at faa nøjagtigt defineret, i hvilket Omfang Reglen omhandlende Loven om en Persons Evne til at indgaa Vekselforpligtelse finder Anvendelse paa Handelsselskaber, idet Spørgsmaalet om Selskaber ikke skulde behandles af Konferencen.